

Saae
Sørge-Tanker

Over

En elskværdig Moer-Broder,
Hoy-Edle og Hoy-Erværdige

Hr. Nicolaus Christian Friis.

Kongel. Majestæts Hoy-beslittede Biskop p. p.

Som ved en salig Død forlod Verden den 22de Maj 1777,
i en Alder af 63 Aar 3 Maaneder og 21 Dage.

Udmagt
af

N. C. F. Koldrup.

Hvor ønskede jeg dog min Sørge-Lut at stemme
Saa værdigt, som Du har, Velsignede! fortient;
Men da det er min Pligt, bør jeg min Svaghed glemme,
Og vist nok hvert et Ord er af mit Hierte meent.

Jeg uden Dmhed ey betragte kand Din Aske:
Din Lykke skulle ey for Skiebner frie sig see;
Hvor tidt Misundelse, og Had bar Venskabs Maske
For just at naae sit Maal, Du ofte prøvede.

For eget Vel Du har, men meer for andres fræbet;
De vist skal findes, som velsigne vil Dit Navn:
Den Pligt var Dig ey tung; thi Himlen drev, som fræbet:
Hvad Samme gav, Du har anvendt til Manges Gavn.

Paa hiin Dag blomstre skal den Sæd, Du blandt os saa'de;
Lad Vind gvaale den her med sin Bitterhed!
Thi samme fulate Dig, men ikke længer naa'de,
End til det sidste Skridt af Din Udlændighed.

Dit sidste Leve-Aar gif hen i Marter-Dage;
Hver Dag gav Bidnesbyrd om Din Uffældighed:
Men aldrig hørte man Dig under Byrden flage,
Du taalig leed, og sov saa hen i Jesu Fred.

Lyksalige! Du har Jorgiængeligheds Byrde
Uflagt, og Dnskerne nu naaede sin Havn;
Din Lon er evig Fryd hist hos Din Over-Hyrde,
Og i mit Bochim jeg velsigne vil Dit Navn.

Men end Din Ven, som nu i Alderdommens Dage
Med Dig plat savne maa sin Trost og Stotte-Stav!
Uf Himmel! lad saa from en Siel tilfulde smage
Den Trost, Du i Dit Ord hvert saaret Hierte gav;

Og Hun, som savne maa en Fader, meer end Fader:
Oprens, min Guld! det Haab, som dette Tab nedslag!
Hos Hende virk den Trost, Du Dine ey forlader!
For Dyden Himmelen al Dmsorg stedse drog.

Peter Schantz